

A fost odată un tăietor de lemn tare nevoiaș care-și avea căscioara la marginea unui codru nesfârșit. Aici își ducea viața împreună cu nevastă-sa și cei doi copii ai săi: un băiețel pe care îl chama Hansel, și o fetiță, pe nume Gretel.

De sărmani ce erau, nu prea aveau cu ce-și astâmpăra foamea. Într-o bună zi, abătându-se asupra țării o mare scumpeță, nu mai fură-n stare să-și agonisească nici măcar pâinea cea zilnică.

Seara, în pat, pe bietul om începură să-l muncească gândurile și, zvârcolindu-se neliniștit în aşternut, oftă cu grea obidă.

șă că, într-o din seri, îi zise nevesti-sii:

- Ce-o să ne facem, femeie? Cu ce-o să-i hrănim pe bieții noștri copii, când nici pentru noi nu mai avem de niciunel?

- Știi ceva, bărbate, răsunse femeia, mâine-n zori luăm copiii cu noi și-i ducem unde-i pădurea mai deasă. Le facem un foc bun, le dăm și câte-o îmbucătură de pâine și îi lăsăm acolo. De nimerit, n-or să mai nimerească drumul spre casă, de asta sunt sigură!

- Nu, femeie, asta n-o s-o fac nici în ruptul capului, spuse bărbatul. Nu mă rabdă inima să-mi las copiii singuri în pădure, să vină fiarele să-i sfâșie!

- Vai de tine, neghiobule, îl luă femeia la rost, de-i aşa, o să murim de foame toți patru! Poți să cioplești de pe-acum scânduri pentru sicrie!

emeia nu-i dădu pace până când omul nostru nu se-nvoi.

- Totuși, mi-e tare milă de bieții copii, adăugă el cu obidă.

În acest timp, cei doi copii stăteau treji în așternut. Din pricina foamei, nu putuseră să închidă un ochi. Și aşa se făcu, încât auziră tot ce-i spunea zgripăturoaica de femeie tatălui lor.

La un moment dat, Gretel începu să plângă cu lacrimi amare și-i spuse lui Hansel printre sughițuri:

- De-acu' s-a sfârșit cu noi!

- Liniștește-te, Gretel, nu mai fi măhnită, o să găsesc eu o scăpare, zise cu blândețe frățiorul ei.

După ce adormiră bătrâni, Hansel se sculă, își puse hăinuța pe el și, deschizând ușa, se strecură afară. Luna lumina ca ziua, iar pietricelele albe din fața căsuței lor, străluceau ca bănuții cei noi. Hansel se aplecă de mai multe ori până când își umplu bine buzunarul cu pietricele. Apoi se întoarse în casă și-i șopti lui Gretel:

- Fii liniștită, draga mea surioară, și dormi în pace! Apoi se culcă din nou în patul lui și adormi.

